

Ir iespējas ražot vairāk

Pagājuši saimniecības gada pieci mēneši, un tagad jau varam spriest, kā pildām savas saistības piena un gaļas ražošanā un pārdošanā valstij, varam kritiski novērtēt līdzšinējo darbu, izlemēt, kā jārikojas turpmāk, lai likvidētu radušos robus un panāktu strauju ražošanas kāpinājumu.

Rajonā ir ne mazums saimniecību, kuru vadītāji, partijas organizācijas, speciālisti, lopkopji izmanto visas iespējas, lai dotu valstij vairāk lopkopības produktu. Lūk, Kirova kolhozs. Piena ražošana te pieaugusi pusotras reizes, gaļas — divarpus reizes, salīdzinot ar pagājušā gada pieciem mēnešiem. Kirovieši apzinīgi kārtoti arī saistības ar valsti — pusgada plāns piena pārdošanā izpildīts par 93 procentiem, gaļas — par 153 procentiem.

Izslaukumus kāpina kolhozi «Leimaņi», «Draudzība», «Uzvara» un citi. Pārejot uz ganību periodu, kas vairākās saimniecībās izsauca lielas piena ieguves svārstības, te maijā no katras govys izslaukts krietni vairāk nekā pērn.

Krasu kāpinājumu gaļas ražošanā panākuši kolhozi «Birži», «Padomju Latvija», «Odziens», «Sarkanā zvaigzne», Druvu, Neretas, Seces padomju saimniecības, kā arī vairākās citas.

Panākumu noslēpums vienkāršs. Izslaukumi aug tur, kur lopus labi ēdina un kopj, kur pareizi nokārtota ganīšana un dzirdināšana, nav aizmirsta tāda šķietami vienkārša lieta kā minerālbarība, kur lopkopji zina savus uzdevumus un ir materiāli ieinteresēti darba rezultātos.

Gaļas ražošana palielinās tajās saimniecībās, kur izraudzīti čakli kopēji, kur saglabā visus jaunlopus, lopus realizē ar prāviem dzīvsvāriem.

Sīs vienkāršās patiesības tomēr ne visur ievēro, tāpēc arī daudzās saimniecībās pirmo piecu mēnešu rezultāti nav iepriecinoši. Kolhozos «Nica» un «Rīts» maijā izslaukums no katras govys ir uz pusi mazāks nekā pērn. Liela izslaukumu krišanās pieļauta arī kolhozos «Sarkanā zvaigzne», «Sēlija» un visās padomju saimniecībās. Daudz mazāk gaļas nekā pagājušajā gadā ražots kolhozos «Rekords», «Komjaunietis», «Oškalna» un «Āsups». Sīs saimniecības palikušas valstij parādā daudz lopkopības produktu. Ļoti slikti kārtoti saistības ar valsti produkcijas nodošanā rajona padomju saimniecībās.

Jāpievērš uzmanība tādām faktam, ka vesela virkne saimniecību — kā likums tās, kas nepilda plānus gaļas ražošanā — realizē lopus ar zemu dzīvsvāru. Kolhozi Čapajeva, «1. Maijs», «Zalvīte», «Sarkanais karogs» realizē cūkas ar 52—54 kilogramu dzīvsvāru, Ābeļu un Zases padomju saimniecībās — ar 63—66 kilogramu dzīvsvāru. Oškalna un Āsupes kolhozi realizējuši liellopus ar vidējo dzīvsvāru ap 100 kilogramu. Šie skaitļi uzskatāmi rāda, kādu lielu rezervi daudzās saimniecībās pamet neizmanto.

Sācies vasaras periods — lielu izslaukumu un lētas gaļas ražošanas laiks. Saprātīgi izmantojot visas iespējas, varam atgūt daudz no tā, kas līdz šim palaiests garām. Ganību periodā nevienā saimniecībā nedrīkst būt zemu izslaukumu. Tāpēc ganības jākopj, jānokārto lopu dzirdināšana un piebarošana, govīm jāsadāda minerālbarība. Tās ir lietas, ko labi zina ikviens speciālists, un tomēr katru vasaru nākas sadurties ar nesaimnieciskuma piemēriem. Šogad tiem nedrīkst būt vietas nevienā saimniecībā. Maksimāli jāizmanto lētā zaļbarība arī lopu nobarošanā.

Vēlās pavasaris radijs lielas grūtības sējas plāna izpildē. Ne visur iesētas cukurbietes lopbarībai un citas kultūras. Lai lopiem netrūktu barības, jāsej zaļbarības kultūras, jāstāda kacēnkāposti, ko varēs izēdināt vēl rudenī. Agronomiem kopā ar zootehniķiem jāapsver, ko darīt, un jārikojas nekavējoties.

Ļoti daudz nenokārtotu jautājumu ir lopkopju darba samaksā, darbā ar cilvēkiem. Ne visur lopkopjiem ir mēnešu plāni, samaksas sistēma dažās saimniecībās ir sarežģīta un neieinteresē iegūt virspilna produkciju, pie tam lopkopji nereti šādu sarežģītu samaksas sistēmu pat lāga neizprot. Vai nebūtu vienkāršāk maksāt slaucējam par piena litru, atkarībā no tauku satura, bet par virspilna produkciju noteikt, piemēram, dubultu samaksu? Protams, katrā saimniecībā ir savi īpatnēji apstākļi, taču viens ir skaidrs — darba samaksas sistēmai jābūt tādai, kas stimulē strādāt labāk. No partijas organizācijām jāprasas uzlabot masu politisko darbu lopkopju vidū. Nedrīkst būt tādu fermu, kur neiegrieztos aģitators, nedrīkst būt saimniecību, kur lopkopjus ik mēnesi nesapulcinātu, kur nebūtu ceļojošo vimpļu sacensības uzvarētājiem. Kolhoza «Komunārs» slaucēja b. Čakstena uzaicināja iekļauties sacensībā visas rajona slaucējas. Ja partijas organizācijas nopietni strādās ar lopkopjiem, neviena slaucēja šai sacensībā negribēs stāvēt nomaļus.

Padomju valdības lēmums par lopkopības produktu iepirkuma un nodošanas cenu paaugstināšanu rada lieliskas iespējas materiāli ieinteresēt lopkopjus, atvēlēt lielākus līdzekļus lopu novietņu celtniecībai, mehanizācijai. Sīs iespējas jāizmanto. Mums ir saimniecības, kur lopi izvietoti sīkās novietnēs, kuras nevar mehanizēt. Tādos apstākļos produkcijas pašizmaksa ir augsta. Tā saimniekot nedrīkstam. Mums ne vien diendienā jākāpina ražošana, bet arī jāpazemina produkcijas pašizmaksa, un to var panākt galvenokārt ar mehanizāciju.

Šī gada saistības lopkopības produktu ražošanā un pārdošanā valstij rajona saimniecības var izpildīt, ja pilnībā izmantos vasaras perioda labvēlīgos apstākļus. Reizē ar to jau tagad jāliek pamats stabīlai barības bāzei ziemas periodam, lai varētu strādāt ar perspektīvu.

Talcinieki dodas uzbrukumā nezālēm

Aizvadītās nedēļas sākumā Krustpils stacijas priekšniekam b. Laurenam ar Kārļa Marksa kolhoza priekšsēdētāju b. Sovetovu bija lietišķa saruna. «Vajag talciniekus cukurbietes rāvēšanai? Lūdzu, caurmērā 50 cilvēku dienā varēsīm dot.»

Un, lūk, sešas dienas padarīts ne mazums! Jāpiebilst, ka vispirms sējumus izpuduroja kaimiņu — Mežāres padomju saimniecības traktorists P. Bogdanovs.

Pagājušo ceturtdien saimniecības visās trijās brigādēs strādāja ap

simts talcinieku. Te bija tērauda maģistrāļu saimnieki, Krustpils slimnīcas darbinieki, Driksnas kūdras fabrikas strādnieki un paši mazākie — Sūnu septiņgadīgās skolas audzēkņi. Skolēni savu 3 ha lauku b. Lūjāka vadītajā pirmajā brigādē pabeidza rāvēt un kaisīt virsmēslojumu. Pavisam lauksaimniecības arteli pirmoreiz izrāvēti un virsmēsloti vairāk nekā 14 ha cukurbietes. Talcinieki apņēmušies palīdzēt kolhoza ļaudīm arī turpmāk.

Mūsu korespondentu punkts Kūku ciemā

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 11 (2706)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 9. jūnijā

Maksā
2 kap.

Lauksaimniecības attīstība — visas tautas kopīga lieta

Drīz vien pēc PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Vēstules visai padomju tautai publicēšanas 14. ceļu ekspluatācijas rajona mehāniskās darbnīcas strādnieki un kantora darbinieki sapulcējās kopā, lai apspriestu šo pasākumu. Viss kolektīvs pilnīgi saprot, ka vajadzēja spert šo soli lauksaimniecības tīrākas pacelšanas nolūkā. Partija un valdība

pareizi izlēma šo jautājumu. Par to izteicās bb. Gercāns, Arājs, Dreimanis un vēl daži.

Arī es, vienkāršs strādnieks, atbalstu Vēstulē izvirzītos konkrētos pasākumus lauksaimniecības attīstībai. Protams, uz lauku būs zināmas grūtības pilsētu iedzīvotājiem sakarā ar dažu produktu cenu paaugstināšanu, bet toties

tas atalgosies vēlāk.

Mūsu kolektīvs šogad apņēmies šefības kolhozā «1. Maijs» izrāvēt un nokopt 8 ha cukurbietes. Nu jau vairākas nedēļas savu traktoru DT-54 kolhoza tīrumos vada mūsu mehānizators P. Sirmovičs. Praktisku palīdzību kolhozam sniegsim arī siena un ražas novākšanā.

P. BABRIS,
14. CER mašīnists

Mazie lauku saimnieki

Agrs rīts, bet Sēlpils ciema Raiņa kolhoza trešās brigādes tīrumā jau darba rosme. Sīs brigādes locekļu bērni — Salas astoņgadīgās skolas jaunāko klašu audzēkņi — kolhoza komjauniešu sekretāres Sk. Zaķes vadībā ieradusies sēt kukurūzu. Laukkopji toties devās dēstīt kartupeļus.

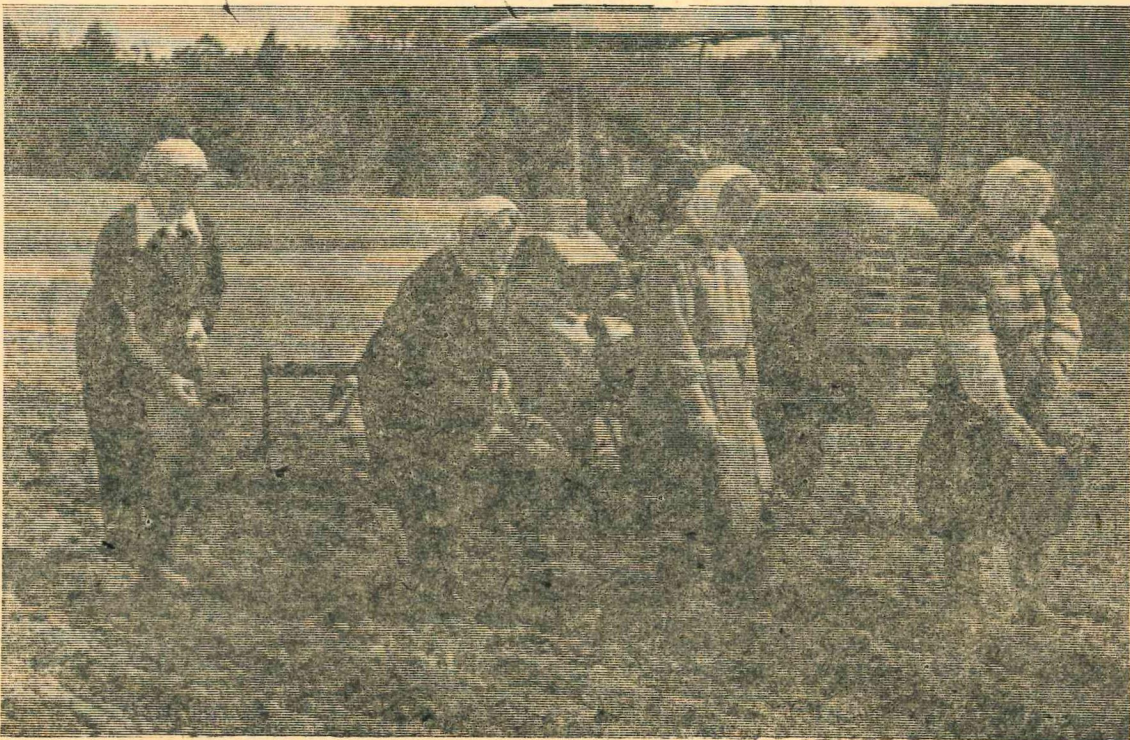
Jaunie lauku saimnieki apņēmu-

šies uzsākt darbu nepārtraukt, līdz nebūs apsēti atlikušie 12 ha kukurūzas. Viņi uzaicinājuši sekot šai priekšzīmei pirmās un otrās brigādes kolhozieku bērnus. Savas saistības skolēni apņēmušies izpildīt šajās dienās.

H. KADEGS,
Sēlpils ciema korespondentu
punkta loceklis

PĒDĒJIE HEKTĀRI

Kolhozā «Arājs» sekmīgi rit kartupeļu stādīšana. Krietni strādā mehanizators Jānis Zvirgzdiņš, kas dzen vagas. Kolhoznieces Marija Nekraša, Elza Drošprāte, Berta Dimdone, Anna Aizupe tūlīt kartupeļus liek zemē.

RAJONA UZŅĒMUMOS

Uzdevums izpildīts

LIVĀNU KODRAS FABRIKA. Lietainais pavasaris rada lielus traucējumus kūdrinieku darbā. Taču, neskatoties uz to, maija plāns izpildīts sekmīgi. Bruto produkcijas plāns veikts par 103 procentiem, segmentu ražošanas — par 112, bet pakaišu kūdras ražošanas — par 104 procentiem.

Labi strādāja pakaišu kūdras ražošanas jauniešu brigāde b. Kuzmina un kūdras ražošanas brigāde b. Gibovska vadībā.

S. KOSELS,
darba inženieris

* * *

JĒKABPILS MRS. Maijā kokmateriālu izvešanas plāns izpildīts par 102,7 procentiem. Pirmo vietu mežrūpsaimniecībā ieguvis Spāru mežu izstrādāšanas iecirknis, otro — Seces, bet trešo vietu — Sēlpils mežu izstrādāšanas iecirknis.

A. KANIŅŠ,
Jēkabpils MRS inženieris-
normētājs

* * *

RAJONA RŪPKOMBINĀTS ar labiem panākumiem noslēdzis maiju. Sevišķi sekmīgi strādājusi Livānu galdnieku darbnīca, izpildot mēneša uzdevumu par 152 procentiem, Jēkabpils vilnas vērptuve — 120,9, skārdnieku darbnīca par 115,6 procentiem. Maija uzdevumu ar uzviņu izpildījuši Krievciema galdnieku darbnīca, tekstila cehs, apavu darbnīca un Jēkabpils mēbeļu fabrika. Viss tas deva iespēju rūpkombinātam aizvadītā mēneša bruto produkcijas plānu izpildīt par 105,6 procentiem.

I. ZARKEVIČA,
rūpkombināta ekonomiste

NO PĀRSKATA UN VELESANU SAPULCĒM PARTIJAS
PIRMORGANIZĀCIJAS

Jaunā uzņēmuma komunistu uzdevums

Pa visu plašo rajona teritoriju izkaisītas jaunizveidotā sadzīves pakalpojumu kombināta darbnīcas un cehi. Tas rada īpatnības arī partijas pirmorganizācijas darbā. Partijas vadība un kontrole bieži vien jārealizē atsevišķiem komunistiem. Sajos apstākļos sevišķi pieaug katra PSKP biedra personīgā atbildība par darba iecirkni, kur viņš strādā, par plānu un saistību izpildi, izstrādājumu augstu kvalitāti. Uz kopīgā fona spilgti jāizceļas katra komunistu personīgajam piemēram darbā, ražošanas organizēšanā.

Gostīņu stikla taras cehs pašlaik ir viens no īenesīgākajiem kombinātā. Ražošanas uzdevumus tā kolektīvs sistemātiski izpilda. Var ielties, ka te viss ir kārtībā. Un tomēr sapulcē gandrīz katrs komunistis par to runāja. Kas par lietu? Atklājās rupji iekšējās kārtības pārkāpumi, izpildītā darba pierakstīšana personām, kas to nav veikušas, un citi trūkumi. Vairākkārt šeit uz īsu laiku darbā pieņemti cilvēki bez pavēles un dokumentu notormēšanas. Darba algu viņiem aprēķināja uz pastāvīgo strādnieku vārda. Tas viss nebija noslēpums arī taras ceha komunistiem. Ezeriņam un Frolovam. Un tomēr tikai pārskata sapulcē viņi pilnā balsī ierunājās par šīm nekārtībām. Bet kas būtu noticis, ja kāds no neinstruētajiem pagaidu strādniekiem ciestu nelaimes gadījumu? Kā stikla taras ceha priekšnieki attaisnosies revidenta priekšā? Komunisti nedrīkst palikt vienaldzīgi novērotājs. Partijas priekšā viņš ir atbildīgs par to, kas notiek uzņēmumā, cehā, darba vietā. PSKP statūtos uzsvērts, ka komunistu pienākums ir enerģiski cīnīties pret trūkumiem un nebūšanām.

Sadzīves pakalpojumu darbnīcām un cehiem arvien plašāk un vispusīgāk jāapmierina darbaļaužu vajadzības. Tagad, kad rajonā noorganizēts sadzīves pakalpojumu kombināts, no tā komunistiem jāprasa pilna atbildība par darba uzlabošanu. Līvānu pilsētas un tās apkārtnes iedzīvotāji pelnīti slavē modes ateljē, kuru vada biedre Krūmiņa. Ateljē izvietots speciāli šim nolūkam uzceltajā pakalpojumu kombināta ēkā. Šeit bija paredzētas piemērotas telpas arī citām pakalpojumu darbnīcām, bet tās izmanto dzīvokļiem. Radio un pulksteņu darbnīca atrodas privātās ēkās, bet foto darbnīcai telpu nav.

Ar sūkstīšanos un faktu konstatēšanu te par maz. Jauniešiem jāpirmorganizācijas birojam ar sekretāru b. Kusilovu priekšgalā būs enerģiski jāpalīdz kombināta vadībai atrisināt šo jautājumu. Jaunas pakalpojumu darbnīcas nevīlcinoties jāatver Daudzeses ciemā un citur, kārtība jānodibina. Neretas ciematā, kur daži pakalpojumu darbnīcu meistari kļuvuši par mājamatniekiem un ir signāli, ka arī strādā viņi kā mājamatnieki. Pie darba jāķeras arī partijas kontroles komisijai.

Daži kombināta vadošie darbinieki uzskata, ka rajona centrā pietiek ar vienu apavu remonta darbnīcu, un otru gatavoja likvidēt. Komunisti b. Osis pamatoti uzskata, ka tā ir aplama tendence. Kā vienā, tā otrā Daugavas krastā šādām darbnīcām jābūt, tās jānodrošina ar nepieciešamajiem materiāliem. Ne sašaurināt, bet paplašināt esošās, atvērt jaunas darbnīcas, lūk, par ko jācīnās kombināta komunisti.

Laiks padomāt arī par tādu pakalpojumu veidu kā speciālas malķas zāģētāju brigādes izveidošanu. Pagaidām neizšķirts jautājums, kurai no organizācijām jāorganizē dzīvokļu remonta brigādes. Tā varētu būt arī sadzīves pakalpojumu kombināta pārzīnā.

Mūsu dienās iedzīvotāju labu apkalpošanu grūti noorganizēt bez piemērota transporta. Nevar uzskatīt par normālu stāvokli, ka pašlaik atsevišķu darbnīcu vadītāji materiālus no noliktavas uz darbnīcu nes uz muguras. Pakalpojumu kombinātā vajadzīgi kravas motorollerī, «pikapa» tipa vieglās automašīnas nelielu kravu pārveidāšanai. Lieti noderētu kāds mikroautobuss, kas varētu būt ceļojošā drēbnieku darbnīca. Par visu to runāja komunisti. Tās ir viņu domas, priekšlikumi.

Sadzīves pakalpojumu kombināta komunistu ziņā svarīgs darba iecirknis. Darbaļaudis jau tuvākajos mēnešos gaida jaunu darbnīcu atvēršanu, visu veidu sadzīves pakalpojumu uzlabošanu. Tas ir jaunā uzņēmuma komunistu, visa kolektīva uzdevums.

D. SLIKŠĀNS

PAREIZI PIELIETOT MATERIĀLĀS IEINTERESĒTĪBAS PRINCIPU

Mūsu saimniecības ļaudis paredzējuši šogad krietni vairāk ražot svarīgākos lauksaimniecības produktus. Kolhoznieki apņēmušies valstij pārdot 116 tonnu gaļas, 850 tonnu piena, 780 tonnu cukurbiešu un ievērojamu daudzumu citu ražojumu. Laukopji un lopkopji apzinās, ka doto vārdu vajag turēt, un tāpēc netaupa pūliņus, lai iecerētais patiešām īstenotu.

Ne reizi vien kolhozā debatēja par to, kā uzlabot organizatorisko darbu. Laikus un ar perspektīvu izriņot cilvēkus pa atbildīgajiem ražošanas iecirkņiem ir ļoti svarīgs panākumu nosacījums. Taču ar to vien nepietiek. Par labu darbu, par augstu darba ražīgumu jābūt arī atbilstoši apmaksai, lai rosinātu strādāt labāk. Materiālās ieinteresētības princips, kuru visumā arī pielietojam, jau paspējis pierādīt savu milzīgo lietderīgumu.

Labi pastrādājuši daudzi lopkopji, kas var lepoties ar krietniem sasniegumiem. Par savu darbu dažādu nozaru darbinieki saņem arī labu maksu. Lūk, Jēkabam Jerņolovičam par valsts sagādē nodotajiem bekoniem izstrādes dienu veidā aprēķināti 102 rubļi, bez tam viņam vēl papildus apmaksā izsniegs 76 rubļus. Arī cūkkopis Natālijas Veigures kontā par nopelnītiem izstrādes dienām ierakstīti 115 rubļi un papildsamak-

sā izmaksāja 54 rubļus. Saskaņā ar apstiprinātajiem papildus apmaksas noteikumiem bekonu audzētāji ik mēnesi saņem 3 procentus no naudas ienākumiem, kas iegūti par bekonu kondicijā pārdotiem barokļiem, 2 procentus par speķa un vienu procentu par gaļas kondicijā nodotām cūkām.

Sivēnu audzētāji saņem par katru pavasara metienu un virsplānā iegūto sivēnu divi rubļi, par rudens metienu sivēniem — vienu rubli.

Aitu kopji saņem 15 procentu no virsplānā nocirtā vilnas daudzuma. Iegūstot un saglabājot no 100 aitām mātēm vairāk nekā 100 jērus, papildamaksā aitkopējs saņem pusī no virsplānā izaudzētajiem jēriem.

Arī vistu, zosu un piļu kopji saņem papildamaksā trešo daļu no viņu plāna iegūtām olām, pārējo naudas vērtībā.

Nav aizmirstas arī slaucējas. Viņām par katru kilogramu piena, kas atbilst bāzes tauku satura procentam, papildamaksā aprēķina 1 kapeiku. Par teļu saglabāšanu grupā slaucēja gada beigās saņem prēmiju 15 rubļus. Ja teļi saņemti un saglabāti 90 procentu apmērā, prēmijas lielums ir desmit rubļu.

Tomēr, ja vērīgāk ielūkojas mūsu papildamaksas noteikumos, tad ne viss tur kārtībā. Nemsim kaut vai slaucēju darbu. Viņām maksā tā saucamo papildus apmaksu par kat-

ru kilogramu iegūtā piena. Bet vai šie noteikumi stimulē panākt augstāku darba ražīgumu, lielāku produkciju? Ir mūsu kolhozā slaucējas, kas vienmēr labi strādā, pastāvīgi cenšas iegūt vairāk piena. Anna Švirkste vidēji no govīs četros mēnešos ieguvusi 1148 kilogramus piena, panākot 127 kilogramu lielu kāpinājumu, salīdzinot ar to pašu periodu pērn. Citos kolhozos, piemēram, mūsu rajona lauksaimniecības arteli «Draudzība» labi apzinās, ka nemaz tik viegli nav nodrošināt produktivitātes pieaugumu no augstāzīgas govju grupas. Tur arī pirmrindnieces mudina cēsties ar speciāli izstrādātiem progresīvās apmaksas noteikumiem. Derētu to darīt arī pie mums.

Sevišķi slikti šī kārtība iespaida lopkopjus, kas panākuši ļoti lielu kāpinājumu. Piemēram, jauniešis Viktors Stepanovs, kas pērn sāka kopt mazražīgu govju grupu, salīdzinot ar pagājušā gada jūniju, panācis 316 kilogramu izslaukumu kāpinājumu, bet atlīdzības ziņā viņš ir tādā pašā stāvoklī kā tie, kas ieguvuši līdzīgu vidējo piena izslaukumu no govīs, nekāpinot izslaukumu ne par kilogramu.

Bez papildamaksas palikuši jaunlopu un nobarojamo lopu kopji. Viņiem taču varētu piemērot tos pašus noteikumus kā bekonu audzētājiem.

Manuprāt, ne viss pārdomāts stimulušanas ziņā cukurbiešu audzētājiem. Ieinteresēt ļaudis nemaz nenozīmē, ka līdz ar to var bez nopietniem aprēķiniem ļaut sadārdzināties produkcijas pašizmaksai. Patlaban cukurbiešu audzētājiem paredzēts maksāt par rindstarpu ierīdāšanu ar zirga vilkmes kultivatoru viena hektāra platībā vienu rubli. Gada beigās cukurbiešu audzētāji saņem 30 procentu no naudas ienākumiem, kas iegūti par cukurrūpniecībai virs noteiktā plāna pārdotām bietēm. Pret to būtībā nenāktos iebilst. Toties par katru no nezālēm tīru un izretinātu hektāru paredzēts izsniegt 100 rubļus. Vispirms, pati apmaksā ir visai liela un, otrkārt, taču jau paredzēta, kā augšā minēts, 30 procentu piemaksa no virsplāna naudas ienākumiem gada beigās. Bet tas iespējams tikai tad, ja sējumus laikus ierīdina. Materiālās ieinteresētības problēmu risināšanā vajadzētu mums nākt talkā arī kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes speciālistiem.

A. KUCENKEIRE,
mūsu avīzes korespondentu
punkta vadītāja kolhozā
«Zelta vārpa»

Jaunieši atbildīgos

ražošanas iecirkņos

Līvānu lopbarības antibiotiku rūpniecībā daudzus svarīgus ražošanas iecirkņos strādā jaunatne. Labi savus pienākumus veic L. Piļušina, laborante A. Matisone, ķimikā A. Ose, R. Volkova, mikrobioloģe R. Grafe un daudzi citi.

Attēlā: mikrobioloģe Rasma Grāfe un ķimikā Regīna Volkova pārbauda gatavo produkciju.

P. PLUŠA foto

— Bet arī laukos dzīvo cilvēki, jaunie lēmumi taču ir viņu labā.
— Kas man daļas par to, ka laucinieki nopelnīs vairāk, toties man jāmaksā dārgāk par gaļu un sviestu.

— Maize, gaļa un sviests taču neaug uz akmeņiem. Un, kas attiecas uz izpeļņu, arī tu vari pārcelties uz laukiem.

— Nerunā muļķības, man labi arī tā, pārcelties netaisos.

— Tev laikam laba darba vieta, iemīļota profesija?

— Kas nu par profesiju? Pašāncē vienā vietā, otrā, kā nu kuro reizi iznāk. Dzīvot var...

— Skat kā, paēdis pats, tu nenovēli, lai arī citiem tiek. Toties «viņi» domā par to, lai rīcienis būtu vienādi biezs ir tev, ir tiem, kas audzē maizi.

Vai daudz tādu pašlabuma praviešu? Ir daži, un, ejot savās ikdienas gaitās, mēs viņus uzreiz ieraugām un pazīstam, jo egoisms tāpat kā ilenu maisā noslēpt grūti.

et ir arī citādi cilvēki — viņus redzam gan laukos, gan pilsētās. Lūk, viens no tiem!

— Iepazīstieties, — saka 11. ATK priekšnieks, — tas ir mūsu šoferis Fjodors Laptev. Viņš saņiegs komunistu jau pēc 8 vai 10 gadiem.

— Kā tad tas iespējams? — izraisās jautājums.

— Pavisam vienkārši. Viņa vadītā mašīna ik dienas nobrauc div-

reiz lielāku ceļa gabalu, nekā paredzēts, tāpēc...

Divaini, vai tad viņa mašīnai astoņi riteni?

Jāizpēti, kāpēc viņš spēj padarīt vairāk nekā citi, kādi ir viņa uzskati, pārliecība, mērķi...

— Es nezinu, ko lai stāstu, — saka biedrs Laptev, — es tikai cenšos godīgi strādāt.

11. ATK priekšnieks b. Zobens domā citādi:

— Man gribas teikt, ka Fjodors Fjodorovičs ir šoferis ar talantu, sava amata meistars un mākslinieks.

— Vai tad katrs ilggadīgs šoferis nekūst par šādu mākslinieku?

— Nu nē, ir gleznotāji, kas visu mūžu jautā krāsas un deldē otas, bet nav mākslinieki. Ar šoferi ir tāpat. Pie tam biedram Laptevam ir tikai 29 gadi, pēc demobilizācijas viņš atnāca pie mums un strādā jau 8 gadus.

Sis tas piebilstams atrodas arī pārējiem darba biedriem.

— Viņš ir mūsu republikas šoferu goda sarakstā, apbalvots rajona šoferu sanāksmē...

— Noslēpums ir tāds, ka Fjodors Fjodorovičs mil mašīnu tikpat stipri kā sievu...

Sis joks beidzot ierosina runāt arī pašu b. Laptevu.

— Taisnība. Mašīnu es tiešām mīlu, cīnu un saudzēju tā, ka pat sieva var kļūt greizsirdīga...

— Biedrs Laptev mums ir arī racionalizators, — kāds piebilst.

— Ko jūs esat izgudrojis? — jautāju.

— Tādu nieku. Izdomāju paņēmienu, kā ziemas apstākļos apslīdēt pašizkrāvēja kravas kastī, lai grāvis vai citi būvmateriāli nepiešaltu un neaizkavētos izkraušana.

— Vai jāstrādā ļoti pašizlīdzīgi, lai plānu pārsniegtu divkārtīgi.

— Dzīvību atdot prasīja tikai karš vai nopietna katastrofa. Mūsu apstākļos vajag tikai neatlaidības, darba prieka, mīlestības un drusku izdomas. Es cenšos pats palīdzēt organizēt ražošanas procesu un negaidu, lai man visu gatavu ieliek rokās. Es zinu, cik lielu zaudējumu mums rada tas, ka bieži vien mašīnu izmantojam lietderīgi tikai vienā virzienā. Cenšos pats kārtot darbu tā, lai būtu klients, kas izmantotu mašīnu arī atpakaļceļā.

Šoferis darbs prasīja lielu precizitāti, un ne jau nolaidības dēļ vien gadās kļūmes, tādēļ jautāju: — Un avārijas? — Nē, nav gadījies. Taču pārkāpums vienreiz bija. Sirdsapziņa neatlāva pamest krāvējus ziemā 30 kilometru no mājām, vedu viņus pašizkrāvējā — un pazaudēju talonu.

— Vai nav pa šiem gadiem apnicis melnais darbs ar pašizkrāvēju. Šoferis pirmrindnieks taču varētu atrast kaut ko vieglāku...

L. KUZĀNE

„Mēs” un „viņi”

Paši mēs no uzceļamā komunisma
Esam dzīva, elpojoša daļa.

(O. Vācietis)

Tagad cilvēki ļoti daudz runā par komunismu.

— Vai tiešām mēs to piedzīvosim? Kad? Kā jācīnās par tā īstenošanu? Vai tad dzīve būs tāda kā pasaku zemē Leputrijā? Vai visi cilvēki to sasniegs vienlaikus? Vai visas ieceres nesatrieks karš?

Liksim uz šiem jautājumiem atbildēt dažādiem cilvēkiem.

— Usaudzis, kas vēl nekad savā mūžā nebija redzējis grūtības, nabadzību, badu, karu un ciešanas, kam mugurā nebija vēl neviena paša pelnīta apģērba gabala, apstājās pie mūsu pilsētas universālveikala jaunceltnes un, sabāzījis rokas moderno bikšu kabatās, nicīgi izmeta:

— Šito laikam cels līdz komunismam.

— Ja tu palīdzētu, varbūt tā lieta ietu ātrāk! — atcirta kāds no būvstrādniekiem.

— Es, kāpēc tad es? Manīs dēļ celiet kaut vai simt gadus, — un puisis devās prom.

Zēns nebija nekāds svešinieks,

viņš tepat bija dzimis un izaudzis, un daudzi mūsu pilsētā pazīst viņa vecākus.

Tēvs jaunībā ilgu gadus ara svešu ļaužu tirumus, centās iegūt izglītību. Tagad jau viņi uzceļusi glīti ģimenes mājiņu, iekārtojuši to ar modernām mēbeļiem, vakaros klausās radio, skatās televīzijas pārraides, bet par dzīvi spriež tā:

— Komunisms? Kas mums par daļu. Ja viņi grib, lai jau ceļ, mēs neesam preti.

Un jaunākais tas, ka vienā balsī ar vecākiem iemācījis runāt arī dēls — dikdienis.

Kad presē publicēja partijas Centrālās Komitejas un Padomju valdības Vēstuli, kur bija ziņots par pasākumiem lauksaimniecības nostabilizēšanā un dažu produktu cenu izmaiņām, starp diviem cilvēkiem autobusā notika šāda saruna:

— Viņi grib mūs izputināt?

— Kas tie «viņi»?

— Nu, tie, kas to izdomājuši. Tā ir nerēķināšanās ar cilvēkiem!

LOPKOPĪBAS DARBINIEKI!

Plaši izvērsīsim sociālistisko sacensību par ražošanas uzdevumu sekmīgu izpildi!

Ieceres, kas vieno kolektīvu

Pašlaik, kad govis izgājušas ganībās, ir izdevīgākais periods kāpināt piena ieguvu. Šogad zāle augusi bagātīgi. Tāpēc jācenšas, lai govis pēc iespējas vairāk atrastos ganībās, vēlams organizēt ganīšanu arī naktīs. Stingri jāievēro, lai govīm nekad netrūktu ūdens.

Kopā ar pārējām mūsu fermas slaucējām Irmu Kuzņecovu un Mariju Zmejavsku esam iekļāvušas komunistiskā darba kustībā. Darbā vienmēr dalāties pieredzē savā starpā, nākam viena otrai talkā gan ar padomu, gan praktiski palīdzot ikdienas pienākumos. Ir svarīgi, ja kādreiz vajadzīgā brīdī tev ir drauga padoms.

Esmu apņēmusies šogad izslaukt vidēji no govs 3065 kilogramus pie-

na, taču tā nav robeža, šo skaitli var un jācenšas pārsniegt. Savas saistības cieši apņēmusās pildīt arī manas darba biedres.

Nolēmām arī šogad tāpat kā pērn piedalīties siena pļaušanā un sagatavošanā. Domājam ievākt katru ne mazāk kā 4 tonnas siena. Audzējam arī piefermas laucīņos saknes — cukurbietes, kartupeļus un citas.

Atsaucoties b. Čakstenas aicinājumam, mēs centīsimies strādāt pēc labākās sirdsapziņas, lai mūsu komunistiskā darba brigāde attaisnotu savu augsto nosaukumu.

M. LODZIŅA,
Druvu padomju
saimniecības slaucēja

Uzdevums jāveic

PSKP XXII kongresa delegātes slaucējas Vilmas Čakstenas aicinājums mūsu kolhoza lopkopju vidū izraisīja dzīvas pārrunas. Nav viegli sacensties ar b. Čakstenu, jo viņas sociālistiskās saistības ir augstas. Taču arī mēs savas šī gada saistības ar labu gribu un rūpīgu darbu varam pārsniegt. Ar tādu domu apņēmusies strādāt Irma Šulte, kura nu jau divi mēneši govis slauc mehāniski. Viņa no savām 16 brūnajām pašlaik jau izslaukusi pa 805 kilogramiem piena no katras. Tagad, ganību periodā, ir visas iespējas kāpināt piena ieguvu. To izmantot apņēmusies arī slaucēja Valija Podskočija, kura uz 1. jūniju no savas grupas 22 govīm izslaukusi 17,1 t piena.

Abas lopkopējas aicina kolhoza pārējās slaucējas atsaukties b. Čakstenas aicinājumam, strādāt tā, lai uzdevumu ne vien veiktu, bet arī pārsniegtu.

V. LAZDIŅA,
kolhoza «Vārpa» zootehniķe

Kaut arī milzums darba būs...

Ja kāds jautā Martai Budenai, kura no viņas kopšanā esošās grupas govīm ir labākā, tad atbilde ir tikai viena:

— Visas ir vienlīdz labas. Visām vajadzīga gādīga roka, laba barība un kopšana. Par kopšanu un barošanu viņas jau man parādā nepaliek.

Tiešām, brūnājas savu pašpaziedzīgo saimnieci pienācīgi atgoda. Un citādi tas arī nevar būt. Nu jau ceturtais gads, kā b. Budena strādā par slaucēju. Vienmēr viņa plānoto uzdevumu veic ar uzviņu. Govis tīras, pabarotas. Viņa stingri ievēro darba kārtību fermā, noteiktā laikā slauc un baro lopus. Lai brūnajām ziemas periodā būtu daudzveidīgāka barība, vi-

ņa katru gadu audzē piefermas laucīnā saknes. Pērn 21 tonna izaudzēto cukurbietu bija krietns papildinājums barības devai viņas milulēm.

Arī šogad viņa jau apsējusī piefermas laucīņu un ražu cer iegūt ne mazāku.

Sociālistiskajā sacensībā šogad b. Budena uzņēmusies augstas saistības — izslaukt no katras govs ne mazāk kā 3900 kilogrami piena. Uz 1. jūniju viņa ieguvusi jau 1895 kilogrami no katras, pie kam panākts arī kāpinājums, salīdzinot ar pagājušo gadu.

Čaklā lopkope arī šogad pieliks visus spēkus, lai gada uzdevumu godam veiktu.

V. ANDŽĀNE,
Ezerkrasta kolhoza zootehniķe

— Ne jau tikai negodīgi cilvēki brauc automašīnās, ir ļoti daudz tādu, kas tās nopelnījuši ar krietnu darbu. Domāju, ka arī jūs esat to skaitā.

Dienā, kad notiek šī saruna, b. Laptevs ir steidzīgs un nevalīgs.

— Mums abiem ar sievu ir atvaļinājums, un šodien braucam uz manu dzimto pusi — Bobruisku. Vēl jāpaspēj nopirkt dāvanas vecākiem, māsai.

— Laimīgu ceļu! Māmuļa ar nepacietību gaida, droši vien esat vienīgais dēls...

— Man bija arī brāļi. Viens krita, aizstāvēt Leningradu, otrs palika pie Berlīnes...

Brīdī klusējās, viņš turpina:

— Toties mēs nedrīkstam pieļaut, lai nākošais karš nogalina mūsu bērnus...

Viņš nerunā par komunismu, nemēģina ar frāzēm, bet iet pa īsto ceļu — godīgi un pašpaziedzīgi strādā, priecājas par pelnītu atpūtu. Viņš saka «mēs», nevis «viņš», jo pats jūtas kā daļa no uzceļamā komunisma.

Arī komunismā mēs strādāsim — apzinīgi, godīgi un mazāk nekā tagad, atpūties mēs — lietderīgāk un vairāk nekā tagad, paēdīsim un apģērbsimies — labāk nekā tagad, bet pats galvenais — par visām lietām jutīsimies atbildīgi, par visu un vienmēr teiksim «mēs», nevis «viņš».

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti

rajona kolhozos un padomju saimniecībās

1962. gada piecos mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piens bruto ieguve 1962. gadā % pret 1961. gadu	Izslaukts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govs kg	+ vai —, salīdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cnt kautsvārā			
					uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tirumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes	Iegūtas olas uz 100 ha graudaugu sējumu gab.

KOLHOZOS								
Kirova	153	103	816	+ 224	12	17	4	—
Rožkalna	150	79	695	+ 156	8	9	3	—
Druva	148	65	563	+ 126	4	7	2	—
Leimaņi	146	56	561	+ 180	4	6	2	—
Vipe	141	55	592	+ 32	6	10	2	809
Ausma	138	39	472	+ 122	5	10	2	3.641
Uzvara	136	61	582	+ 145	4	7	1	9.610
Suvorova	131	66	600	+ 122	5	8	2	—
Dignāja	130	81	626	+ 124	4	6	1	1.589
Draudzība	124	112	879	+ 150	6	8	2	9.823
Leņina ceļš	122	84	605	+ 28	9	14	3	—
Padomju Armija	122	58	581	+ 8	6	10	2	665
Padomju Latvija	122	33	392	+ 39	4	8	2	828
Dzintars	120	96	746	+ 31	6	8	2	—
Birzi	119	70	659	+ 75	6	10	3	7.192
Ezerkrasts	116	87	713	+ 2	6	10	2	4.946
Karļa Marksa	116	50	668	+ 30	9	17	6	—
Strauts	115	94	670	+ 15	6	10	2	—
Stars	115	54	460	+ 54	5	7	2	7.573
Laukezers	115	40	527	+ 89	3	5	2	2.793
Leņina	114	90	625	+ 31	2	3	0,3	—
Sarkanais karogs	114	89	700	+ 8	6	10	3	1.609
Arājs	112	71	515	+ 13	2	13	3	2.034
Mežgale	105	121	958	+ 25	6	9	2	5.961
Leņina karogs	105	76	597	+ 49	10	18	6	5.000
Jānupe	104	70	612	+ 24	8	10	2	—
Zelta vārpa	102	86	576	+ 17	5	10	2	6.542
Komunārs	102	77	651	+ 36	4	6	1	1.255
Lidums	102	60	528	+ 38	6	9	2	1.667
Cīna	101	76	586	+ 41	9	15	3	—
Uz priekšu	97	77	632	+ 105	6	12	3	754
Nākotne	97	57	550	+ 102	6	10	2	11.962
Selga	96	125	667	+ 107	15	27	6	16.483
Sarkanais partizānis	96	122	897	+ 151	11	18	3	3.263
Vienība	96	37	442	+ 5	2	3	1	3.330
Komjaunieši	95	71	480	+ 41	3	4	1	6.416
Vārpa	94	81	589	+ 6	8	13	3	6.529
Nakoines kalējs	94	60	491	+ 83	4	7	2	6.886
Čadzena	93	80	596	+ 117	8	14	3	6.611
1. Maijs	93	78	558	+ 37	6	9	2	8.109
Ozols	93	71	771	+ 65	5	9	1	3.157
Dubna	92	100	734	+ 75	12	18	3	1.452
Dzintene	92	77	611	+ 180	6	10	2	9.532
Daugava	92	69	543	+ 25	4	7	2	761
Medni	92	46	411	+ 61	6	11	3	—
Rainis	91	89	608	+ 62	7	12	2	10.076
Padomju Dzintene	91	49	476	+ 71	4	8	2	6.429
Capajeva	88	57	487	+ 85	11	16	4	—
Sudrabkalna	87	83	584	+ 132	4	7	2	3.787
Oškalna	86	66	588	+ 83	2	4	1	4.825
Viesīte	86	47	400	+ 84	3	4	2	2.300
Laucece	85	63	482	+ 115	8	10	3	2.750
Sēlija	80	88	624	+ 188	11	19	4	9.707
Rekords	77	54	438	+ 130	5	6	1	4.431
Rīts	74	81	740	+ 299	9	12	2	32
Nīca	73	64	465	+ 210	3	4	2	—
Zalvīte	71	52	450	+ 230	4	6	1	8.856
Asupe	70	45	415	+ 171	2	3	—	22.018
Slaburags	69	69	529	+ 321	8	13	2	3.217
Sarkanā zvaigzne	68	63	540	+ 359	14	23	5	8.973
Vidēji kolhozos:	102	72	600	+ 24	6	10	2	4.144

PADOMJU SAIMNIECĪBĀS								
Atašiere	129	58	700	+ 37	4	6	1	357
Mežāre	104	73	676	+ 113	7	11	2	—
Sece	101	54	476	+ 116	8	11	2	21
Flavijas	99	93	746	+ 125	9	17	3	—
Vietalva	98	83	654	+ 73	7	12	3	—
Nereta	88	76	653	+ 65	7	10	3	5.158
Zasa	84	65	584	+ 101	6	9	2	—
Lone	82	96	567	+ 180	16	22	5	8.564
Druvas	82	50	434	+ 143	8	11	2	8.610
Ābeļi	68	92	562	+ 499	12	23	5	—
Vidēji pad. saim.:	93	69	601	+ 111	8	11	3	2.236
Vidēji rajonā:	100	71	600	+ 45	6	10	2	3.902

Stāstis

Pus goda vīrs, bet ierāvējs tīrs

Apmēram pirms gada livānietis Vladimirs Jerakovs iestājās Dubnas kolhozā. Seit viņam piešķīra ģimenes dārziņu. Pēc kāda laika uz saimniecības rēķina jauno mehānizatoru nosūtīja uz traktoristu kursiem.

Tanī pašā laikā V. Jerakovs un sieva Tatjana dzīvo Livānos komunālajā dzīvoklī, tur govī un cūkas, izmantojot otru ģimenes dārziņu.

Atgriezies no kursiem, jaunais mehānizators šopavasr isu laiku pastādēja kolhozā, tad devās lai meklēt citur. Viņš iestājās speciālajā celtniecības-montāžas pārvaldes Livānu iecirknī.

(No Livānu pilsētas iedzīvotāju vēstules)

Pus pilsētnieks,
Pus kolhoznieks,
Pa pusei celtnieks,
Pa pusei traktorists,
Sīks karjerists
un ierāvējs īsts:
Vai pazīstat?
Vladimirs Jerakovs
no Livāniem.

«Skrāpim» atbild

«KRIETNĀ MORNIEKA PĒTERA AKLAVIŅA DARBA NEDEĻAS KALENDĀRS»

Pēc mūsu laikraksta 26. maija numura satiras stūrītī ievietotās kritikas Neretas padomju saimniecības būvbrigādes mūrnieks Pēteris Aklaviņš par dzeršanu darba laikā stingri brīdināts. Ja līdzīgi gadījumi atkārtosies, viņu atbrīvos no darba.

R. RUKSA,
Neretas padomju saimniecības
partijas pirmorganizācijas
sekretāre

TELEGRAMMA

Plaviņu kalņakmeņu lautzuvju enerģētiskim, pilsētas ārstata komjaunatnes komitejas loceklim, atbildīgajam par tautas brīvprātīgo kārtības sargu darbību

JEVGENIJAM MEDELEVAM

BRAVO!!! KORKU SALOTS NO SESIEM DUCIEM «SENČU» ALUS. CILDINĀM, SLAVINĀM PAR Mūsu KOMPANIJAS SAUDZESĀNU. IECĒLAM PAR SAVU GODA BIEDRU.

Jānis Lielzūpotājs, Petija Huliganovs,
Zanis Skārīklis un citi

Kam raitāks dejas solis?

Sestdienas novakarē uz rajona kultūras namu viens pēc otra dodas deju kolektīvu dalībnieki. Sauka, Zasa, Jēkabpils pilsētas Oskalna kultūras nams, Sece... Zūrijas komisijai savu ierašanos paziņo kolektīvu vadītāji.

Un, lūk, veras priekšskars. No četrām obligātā repertuāra dejām latviešu tautas deju «Cimdu pāris» izpilda visi septiņi kolektīvi pēc kārtas. Saukas tautas nama dejojāji V. Ružas vadībā labi apguvuši soļus, kustības veiklas un līšanas, apdare rūpīga. Arī «Latviešu pāru deju» viņi izpilda veiksmīgi.

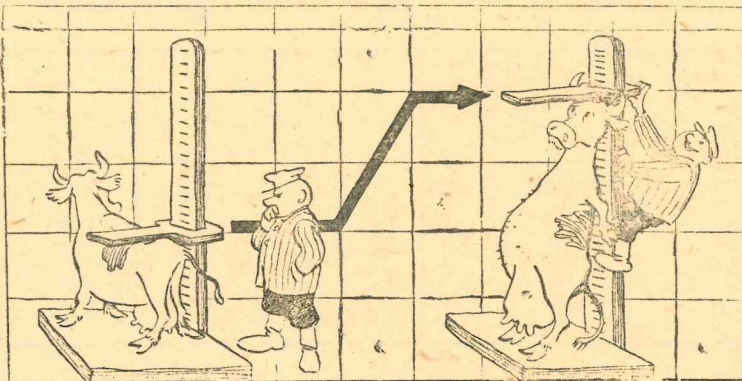
Toties zāsiesiem (vadītāja E. Vaičule) vēl krietni vien jāpatrenējas, lai drošāk, dabiskāk uzstātos deju un dziesmu svētkos Staburagā. Tiesa, gandrīz visi kolektīvi bija ieradusies no tālienes, ceļa, nepaspējami izmēģināt deju soļus un iestāties uz kultūras nama lielās skatuves. Steīga, protams, ietekmēja arī sniegumu. Tas jāievēro turpmāk, rīkojot šādas pasākumus.

Lai gan Jēkabpils pilsētas Oskalna kultūras nama deju kolektīvs repertuāra sagatavošanā nav sistemātiski strādājis, tomēr skatē par viņu izpildītājam pirmajām divām dejām varēja priecāties. Sevišķi gribas atzīmēt viņu iestudēto lietuviešu tautas deju «Suk-suk, ratelī». Temperaments, graciozitāte un noslipēts katrs solis — tas raksturīgs katram izpildītājam. Toties gūcū tautas deja «Kolomejka», liekas, nebija pilnīgi ie-

Ar atjautību

Piena ražošanā kolhozā «Staburags» šogad pieņemtas jo kuplas saistības. Taču tālāk par runām un aprēķiniem valdes priekšsēdētājs E. Rasiņš un zootehniķe V. Apsalone nav tikuši. Pienāsmniecības attīstības problēmas praktiski te nerisina, tādēļ uz 1. jūniju piens ražots uz pusi mazāk nekā rajona labākajās saimniecībās.

Fakts

Garas runas izrunātas,
Problēmas nav risinātas,
Pielietojot atjautību,
Valde «paceļ» lopkopību...

LOTU MĪLES neSLAVA

— Citām slaucējām ordeņi, Goda raksti, slava, tikai man par desmit gadu darbu nav nekā. Pienāks laiks aiziet pensijā, un es vēl nebūšu pagāršojusi saldo slavas pīrāgu, — Lotu Mīle bija no sirds sašutusi.

Neviens nespēja iedomāties, cik ļoti Mīlei iekārojis kļūt par slaveņu slaucēju. Viņai pat sapņos rādījās lauru lapām apvīts slavas klingeris — mīksts, salds un vilinošs.

— Gudra galviņa un veikli pirksti vajadzīgi, — prātoja Mīle. Viņa ķērās pie slavas taisīšanas. Drīz par Lotu Mīli sāka runāt Salas ciema kolhoza «Vārpa» ļaudis:

— Palūkojieties, kā Lotu Mīle

cenšas, kā izslaukumus savā govju grupā kāpina.

Slavas reibonis apskurbināja Mīli. Viņa centās, cik spējama. Uzslava lopkopju ražošanas sapulcē, Goda raksts, ordeņi. Augstu augstu viņa sapņos pacēlās uz slavas kāpnēm, tik augstu, ka pat nedzirdēja bridinājuma un pārmetuma pilnās ļaužu valodas.

Kādu dienu novietnē, kur strādāja Mīle, iegriezās kolhoza revīzijas komisijas viri. Slavas skurbulis Mīlei izgaisa vienā mirklī. Un ne jau bez iemesla. Revidenti atklāja, ka Lotu Mīle slavu smēl akā. Tīrs ūdens, ko viņa sistemātiski pielēja pienam, cēla izslaukumus, bet ne piena tauku saturu. Pirms «slaveņa kāpinājuma» tam bija 4,1 procenti, bet pēc tam 2,2 procenti tauku. Lotu Mīle pazaudēja goda cilvēka vārdu, darbu un arī slavu.

Ar negodu un neslavu kolhoza valde padzina krāpnieci no fermas. Par maiju viņai aprēķināja izstrādes dienas, vadoties no caurmēra tauku satura 2,2 procenti. Tā beidzās Lotu Mīles slava. To der iegūmēt visiem vieglas slavas tīkojājiem.

A. PUSPURS

Darbalaužu atpūtai, pilsētas skaistumam

Tas bija vēl ziemā, kad partijas rajona komitejas birojs pieņēma lēmumu, kas uzlika par pienākumu visām pilsētu partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām, padomju izpildkomitejām un arod-biedrībām organizēt darbalau-dīs kustībai par augstas kultūras pilsētas nosaukuma iegūšanu. Bez šaubām, tai jāatbilst mūsdienu prasībām.

Lai īstenotu šo lēmumu, Plaviņu pilsētas politiskās izglītības un kultūras kabinets un izpildkomitejas partijas pirmorganizācija izveidoja speciālu orgkomiteju. Tajā ir daudzu iestāžu, uzņēmumu un organizāciju pārstāvj. Iepazinusies ar pilsētas izbūves plānu, komiteja nolēma organizēt nelielu atpūtas parku vienā no skaistākajiem un iemīļotākajiem dabas stūrīšiem —

vecā zviedru cietokšņa «Skanstis» teritorijā. Inženieris pensionārs J. Ozoliņš izstrādāja parka izbūves projektu, un darbus varēja sākt. Plašu sabiedrisku talku bija nolemts sarīkot 30. maijā.

Orgkomitejas ierosinājumu plāvinieši plaši atbalstīja. Uz talku ieradās daudzi pilsētas iestāžu un uzņēmumu kolektīvi, skolēni, jaunieši un daudzi citi iedzīvotāji ar darba rīkiem rokās.

Pēc īsa mitiņa un iepazīšanās ar parka izveidošanas plānu talcinieki ķērās pie darba. Viņi izcirta krūmus, izraka un līdzināja celiņus un veica daudz ko citu nākošā parka skaistumam.

P. BRASLIŅA,
Plaviņu pilsētas politiskās izglītības un kultūras kabineta vadītāja

Pionieru klase un tās uguntiņa

Šī mācību gada sākumā, partijas XXII kongresa priekšvakarā, 5.-a klase kļuva par pionieru klasi.

— Meitenes un zēni, tagad visi esam ģepinieši, un tas uzliek mums lielus pienākumus, — sacīja klases labākā skolniece, pionieru pulciņa priekšsēdētāja leviņa Striķe. Protams, vārdos visi bija vienīgi prātīgi, bet darbos to nav tik viegli pierādīt. Lūk, Jānim vai Edgaram gadījās slikta atzīme aritmētikā. Pār-dzīvoja visa klase. Bet vai ar līdzjūtību vai nosodījumu izlabosi atzīmi? Un leviņa ierosināja: «Paldzēsīm viņiem, nesekmīgu atzīmju pionieriem nedrīkst būt.» Ilona Igaune, Smaida Čubarova, pati pulciņa priekšsēdētāja un vēl daži čaklākie, kuriem labi veicās mācībās, uzņēmās šefību par Jāni un Edgaru, tāpat vienu otru citu. No rīta kā parasts meitenes ieradās agrāk, pārbaudīja, kā sagatavoti mājas darbi, praktiski palīdzēja at-risināt vienu otru jautājumu. Tagad zēni mācās labi. Trešo ceturksni 5.-a klase noslēdza tikai ar sek-mīgām atzīmēm. Arī pēdējā cet-urksnī šajā klasē nebija nesekmīgu atzīmju. Un leviņa ir «apaļa» tei-camniece.

Mācības un disciplīna, protams, skolā galvenais, bet vai ar to var apmierināties pionieru klase? Pro-tams, nē. I. Striķe un daudzi viņas

biedri piedalās Sarkanā Krusta un naturālistu pulciņā, bieži ierodas pastā un bibliotēkā, iepazīstas ar darba procesu, piepalīdz.

Klasē kvēlo lozungs: «Visi par vienu, viens par visiem!» Pēc šī principa dzīvo arī viss kolektīvs. Ar 1. un 2. klases oktobrēniem ro-sīgi strādā S. Čubarova, I. Igaune, I. Striķe un vēl citi pionieri. Tie ir jaukākie brīži mazajiem, kad pie viņiem ierodas šīs meitenes. Aiz-rautīgas rotaļas, spēles, nostāsti... Par pionieru nodarbībām savukārt var lasīt pulciņa dienasgrāmatā.

Lēviņa ir daudzu interesantu pasākumu iniciatore. Ļoti mīl viņa arī lasīt grāmatas un darināt rokdarbus.

— Cik skaistas sedziņas un grā-matu zīmes! — priecājas visas skolas meitenes. Jā, leviņa prot tās darināt. Daža laba lielāka meita viņu pat apskaudīs! Viņas rokdarbi kā vieni no labākajiem bija ekspo-nēti Rīgā — skolēnu darbu izstādē. Leviņa sagatavojusi jaunus rokdarbus arī lietiskās mākslas izstādei Jēkabpilī.

Interesanta, vērtīga dzīve pulsē 5.-a klasē, kuras «sirds» ir leviņa. Aug jauna maiņa — rītdienas cilvēku audze.

D. GAVRIKOVA,
Gostiņu septiņgadīgās skolas vecākā pionieru vadītāja

Pirmie panākumi

Vidusskolas pēdējo klašu audzēk-niem pašreiz rit spraigas dienas — eksāmeni.

Pirmais pārbaudījums latviešu valodā rakstos mūsu skolā parādīja, ka dzimtā literatūra kļuvusi pā-zīstama, tuva, varam uzrakstīt sa-cerējumus arī bez kļūdām. Vairums skolēnu šogad izvēlējās pirmo un trešo tematu «Jauniešu darba varo-nības cildinājums Padomju Latvi-jas literatūrā» un «Mūsu paaudze dzīvo komunismā». Par otro tema-tu «Linards Laičēns — izcilis revo-lucionārs, strādniecības darbinieks un rakstnieks» rakstīja tikai viens skolēns — Lūzenieks.

Ar pūkstošu sirdi gaidījām pir-mā pārbaudījuma galīgās atzīmes. Vislabākās valodas un literatūras zināšanas parādīja V. Stikāne un M. Sukaruka, kuras pirmajā eksā-menā saņēma apaļus piecniekus. Apmēram pusei no 31 skolēna tikai labas un teicamas atzīmes, pārē-jiem — apmierinošas.

Nākošais priekšmets, ko kārtojām pirms dažām dienām, bija svešva-loda — vienai grupai angļu, otrai — vācu valoda. Skolotājas Asare un Užeņa daudz pūļu pielikušas, cenšoties, lai mēs pēc iespē-jas labāk apgūtu zināšanas šajā

priekšmetā. Lūk, angļu valodā tei-cami eksāmenu nokārtoja L. Piļu-pe, A. Tumoleviča, vācu — V. Va-lainis un vairāki citi.

Tagad visus spēkus veltījām fizi-kas priekšmeta atkārtošanai, lai šo samērā grūto eksāmenu nokārtotu pēc iespējas labāk.

L. KALVĀNE,
Livānu 1. vidusskolas audzēkne

Redaktore B. IKLĀVA

Valentīna Pauļa m. Kozlova, dzim. 1924. g., dzīvo Plaviņās, Draudzības ielā 38, ierosinājis laulības šķiršanu pret Vasiliju Gri-goriju d. Kozlovu, dzim. 1927. g., dzīvo Tomskas apg. Teguldeckas raj. Jaunā — Teguldeckas meža pludīn. iecirknī.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Boleslavs Antona d. Gengers, dzim. 1902. g., dzīvo Staburaga ciema «Randānos», ierosinājis lau-lības šķiršanu pret Jēfenu Jefima m. Gengeri, dzim. 1914. g., dzīvo Sta-buraga ciema «Randānos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redakto-ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādnie-kiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориально-го производственного колхозно-совхозного управления.